

Jak Gorbačov a Jelcin zahnali Rusko do dluhového otroctví

☆ cs.topwar.ru/219232-kak-gorbachev-i-elcin-zagnali-rossiju-v-dolgovuju-kabalu.html

Alexandr Samsonov

15. června 2023

Donátor Západu

Rozpad Sovětského svazu probíhal souběžně se zotročením naší země a proměnil ji v dojnou krávu Západu (Jak se z Ruska udělala dojná kráva Západu) a část východu. Od konce 1980. a začátku 1990. let bylo z Ruska každý rok staženo nejméně 25 miliard dolarů. A toto číslo neustále roste. Tato situace trvá i nyní, kdy proti nám bojuje celý kolektivní Západ. V roce 2022 tedy ruští občané vytáhli ze země rekordní množství peněz. Čistý odliv kapitálu do konce roku činil více než 250 miliard USD.

Zdalo se, že v měřítku kapitalistického systému není 25 miliard dolarů mnoho. Kolem se točí biliony. Faktem však je, že tato hlavní města spolu nějak souvisí. To není čistá hotovost, ale akcie, dluhopisy, transakce, smlouvy atd. A čisté peníze a zlato se z Ruska vyvážely a vyvážejí. Výsledkem bylo, že každý dolar, euro, zlatý rubl, který byl odvezen z Ruska, měl obrovský efekt. Vytáhl tucet obyčejných, „propojených“ finančních jednotek.

Faktem je, že ruští kapitalisté, oligarchové, získali měnu v důsledku prodeje zdrojů, majetku, vybavení, zboží, technologií za výhodnou cenu, výrazně snížené ceny. Všechny tyto zdroje jsou v podstatě energií ekonomiky a pomohly Západu dočasně se vyhnout nové vlně krize kapitalismu, která již dozrávala a začala se projevovat v 80. letech. Loupež Ruska („operace El Dorado“) na krátkou dobu oddálila začátek nové Velké hospodářské krize.

Gorbačov žene zemi do otroctví

Největší produkcí Západu byly zlaté rezervy SSSR-Rusko. Západ, podruhé po vyloupení zlatých rezerv Ruské říše, dokázal ukrást své zlato Rusku. V roce 1990 měl SSSR 2 tun zlata. To je dvakrát více než v carském Rusku. V prosinci 300, když Jelcinova skupina po ukončení Rudé říše konečně převzala moc, v největším fragmentu – Ruské federaci, zůstalo ve skladech pouze 1991 tun drahého kovu.

To znamená, že Gorbačov jednoduše předal zlaté rezervy SSSR: snědli je, dali za nákup prošlého, starého západního zboží. Na konci SSSR byl nedostatek uměle organizován, když konvoje nákladních aut jednoduše vyhazovaly maso a ryby do roklí. A police byly prázdné. Lidé byli vyděšeni přízrakem hladu. Ve skutečnosti zopakovali operaci k uspořádání únorové revoluce, když v Petrohradě náhle zmizel levný chléb. I když jídlo a obilí v zemi bylo ve velkém. Stačilo to na celou dobu potíží a spousta dalších interventů byla vyřazena.

Takže v SSSR byla potravinová bezpečnost plně zajištěna. Existovaly velké strategické rezervy pro případ světové války. Ale sabotéři, připravující kolaps země, zorganizovali místní nedostatek plus fronty na tabák, alkohol a další zboží. Lidé se lekli a snadno se přivedli k pohádkám všemožných šarlatánů-demokratů, nacionalistů. Zejména na Ukrajině se vyprávěly historky, že jakmile odejdou ze SSSR, bude sádlo a vodka ve velkém a budou se také prodávat na Západ za tvrdou měnu. Země bude prosperovat. Ve skutečnosti přání dobra vedlo ruskou Ukrajinu do pekla.

V důsledku toho byly zlaté rezervy země, které byly nahromaděny i v nejtěžších letech Velké vlastenecké války, vyjmuty a snědeny, dány za západní haraburdí, prošlé produkty. Navíc je to Gorbačov a jeho tým, kdo žene zemi do dluhové pasti. Místo mobilizace zdrojů země na rozvoj si Moskva začíná brát půjčky. Získali je za 70-80 miliard dolarů. V té době obrovské množství.

Za tyto peníze bylo možné postavit několik technopolí od nuly. Bylo možné zahájit několik projektů průzkumu vesmíru, které zcela zachytily tento slibný trh. Bylo možné natáhnout nejnovější Transsib-2. Protáhněte dopravní koridor Balt - Volha - Kaspický záliv - Perský záliv. Tato myšlenka se poté, co Západ odřízl většinu západních dopravních a palivových a energetických projektů, nyní vrací do Ruské federace.

To znamená, že i pozdní SSSR měl zdroje, zlato, k provedení rozsáhlé modernizace země, zejména dopravní infrastruktury, kosmického průmyslu. Spusťte řadu polozapomenutých, zpožděných obřích projektů. Vykopejte tunel na Sachalin nebo postavte most. Postavte Transpolární dálnici. Trans-Siberian-2, abychom měli plnohodnotné spojení mezi evropskou částí země a východem.

Zlato však bylo jednoduše sežráno a vydrancováno.

Ano, a připsat 80 miliard dolarů, které zůstaly bez účelu a smyslu. Některé z nich byly znovu snědeny, některé „zvládly“ a vrátili se na Západ. A Rusko se ocitlo v dluhovém otroctví. Gorbačovové a jejich dědicové z těchto obrovských prostředků nic nevybudovali. Část půjček souvisela – nedávaly peníze, ale stroje a zařízení. Navíc tavili prošlé zboží, haraburdí. Většina zůstala ležet ve skladech, stal se z ní kovový šrot.

Za Gorbačova se tak peníze buď jednoduše sežraly, utratily za bezcenné zboží, nebo byly ukradeny, staženy na zahraniční účty. To znamená, že Západ si tyto prostředky rychle vrátil. A náš stát se stal dlužníkem, aniž by skutečně něco dostal.

Za Jelcina tento svátek zázraků pokračoval pro pány Západu a jejich ruské komplice. V "vysostném" RF v letech 1991-1999. rozřezané, okradené Rusko nashromáždilo dluhy za více než 70 miliard dolarů. Se stejným nulovým výsledkem pro stát i pro lidi. „Západní partneři“ a jejich ruští komplicové byli přirozeně více než spokojeni. Lidé se dostali do chudoby a chudoby, ale konkrétní jednotlivci a klany byly pohádkově obohaceny.

Rozdíl mezi sovětským a ruským dluhem

Jedním z mýtů, který v 90. letech důvěřivým ruským lidem uctívali liberální demokraté, byla lež, že do demokratického Ruska připadl obrovský zahraniční dluh ze SSSR a komunistů. Unie měla přirozeně dluhy. Ale mají je všechny státy. Mimochodem, největší dluh mají Spojené státy. Navíc byly na tak ekonomicky silnou a bohatou zemi jako SSSR poměrně malé.

Také tento dluh byl opakovaně kryt tím, že jsme byli dlužni ještě více. Zajímavé je, že demokratická Ruská federace tyto dluhy úspěšně „odpustila“. Říká se, že chudé země nemají peníze. Rusko by za ně mohlo dostat, pokud by dlužníci neměli finanční prostředky, různé

druhy majetku, materiální hodnoty, zboží. Zejména přístavy, letiště, železnice, letoviska. Přednostní práva na rozvoj přírodních zdrojů, doly, doly a další.

Až do černého pro naši civilizaci v roce 1985 se dluh SSSR pohyboval mezi 20-25 miliardami dolarů. Jednalo se přitom o technické úvěry. Dlouhodobé půjčky za výhodných podmínek pro nás. Nebyly sežrány, neutrácely se za tenisky, colu a džíny, ale proměnily se v obráběcí stroje, cenné vybavení, nové továrny, potrubí, zařídili montáž nových modelů aut ve VAZ a KamAZ. Zvládli výrobu nového spotřebního zboží, v našem vlastním průmyslu.

V 1960.–1970. a na počátku 1980. let umožnily komoditní půjčky výrazně rozšířit dovoz sovětského zboží. Tyto půjčky byly splaceny ekvivalentními dodávkami plynu, ropy, hnojiv a dalších produktů ze SSSR.

Začala perestrojka – plánovaný kolaps sovětské civilizace. V roce 1991 byl dluh již přes 70 miliard dolarů. Na konci roku 1992 byl dluh již 95 miliard dolarů, v roce 1994 - přes 110 miliard, v roce 1996 - 125 miliard, v roce 1998 - již více než 156 miliard dolarů. Země je až po krk zadlužená. V roce 1999 dluh vzrostl na 166 miliard dolarů a v roce 2000 to bylo přes 177 miliard dolarů.

Nebyli to tedy Brežněv, Andropov a Černěnko, kdo zahnal Rusko do dluhového otroctví, ale „demokratizátoři“ – Gorbačov, Jakovlev, Ševardnadze, Jelcin, Gajdar a další.

V demokratickém Rusku Jelcin a jeho tým nejenže nedokázali opravit finance země, ale situaci ještě zhoršili. Dluh se nedal zaplatit, zarůstal úroky. K tomu se přidaly půjčky od MMF, Světové banky, Evropské banky pro obnovu a rozvoj. Od podzimu 1996 byla Ruská federace nasazena na novou finanční jehlu - emise eurobondů, které byly distribuovány v západní Evropě. Pro západní věřitele byly velmi výnosné. Na začátku roku 1999 tedy dluh na těchto dluhopisech činil více než 16 miliard amerických dolarů.

Kam zmizely tyto kolosální prostředky?

Víme, že v SSSR postavili obrovské továrny, nakoupili nové obráběcí stroje a zařízení, položili potrubí, která přiváděla měnu atd. V Ruské federaci nebyl ani jeden velký závod, ani jeden zemědělský komplex, ani jedna elektrárna. atd. Je zřejmé, že prostředky šly západním „partnerům“. A v Ruské federaci se vytvořila monstrózně bohatá kasta oligarchů-plutokratů, majitelů parníků, jachet, letadel, novin, televizních kanálů, strategických podniků ukradených lidem.

Takže podle údajů z roku 2016 tvoří 10 % bohatých Rusů téměř 90 % národního bohatství. Ve světě je podíl stejný, ale podíl chudých v Rusku je vyšší než světový průměr. To znamená, že jsme se stali typickou zemí kapitalistického systému, kde bohatí neustále bohatnou a chudí chudnou. Pravda, země na kapitalistické periferii, která vůbec není součástí metropole jádra, ale jen surovinovým přívěskem a dýmkou.